

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Locato Et Conducto. Titulus XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Innocentius III. Episcopo Pallienis. a

Ad nostram s. noveris audientiam pervenisse, quod ad...

CAP. VI. In hoc decipere ultra dimidiam justis precibus...

CAP. VII. Tunc tu es, in quibus tu evicta non tenetur venditor...

Gregorius nonus. Si venditor post s. institutum contra se iudicium...

DE LOCATO ET CONDUCTO. TITVLVS XVIII.

CAP. I. Excommunicati sunt magistri & scholares Bononienses...

Clemesterius. Ex scripto s. literarum Tusulanen. Episcopi nobis...

judicium habitantium audeat hospitem convenire...

[Invenisti fuisse a bo. me. vv. quondam Portuen. Episcopo...

CAP. II. Per sine ecclesiastica locare possunt proventus decimarum...

CAP. III. Propter sterilitatem gravem conductori sine culpa sua...

CAP. IV. Emphyteuta ecclesie melioratione suas vendere non potest...

Idem. Prouit emphyteuta (ecclesia primitus requisita, eique...

a Al. sub pena excommuni. b ratum. c Lexoniens. al. London. d Vid. Ant. Gomez. tom. 2. Var. res. c. 3. Arum...

emere dixerit, vel à denunciationis tempore duorum spacium mensium sit elaplum) meliorationes & jus sibi concipiens alius vendere, qui ab emptione huiusmodi minime prohibentur. Emphyteuta quoque fecus presumendo, vel cessando in solutione canonis per biennium (nisi ceteri satisfactione postmodum sibi consilium studuerit) iuste potest repelli. a Non obstante, quod si ut canonicam solveret, non exiit nunciatum: cum in hoc casu dies statuta pro domino interpellat. b

DE RERVM PERMYTATIONE.

N. E.

TITVLVS XIX.

CAP. I.

Principi potest rem ecclesiasticam immobilem per permutationem adquirere, data re meliori vel aequali, h. d. Et in hoc quod dicit, vel aequali, est casus notabilis.

Ex concilio apud Silvan.

Si princeps voluerit rem mobilem sanctis locis prestare, & accipere ab eis aliam immobilem, eoque modo de communi voluntate permutationem contrahere: Licet ei hoc facere, si causa rationabilis id expostulat, & res quam praestiterit, maior fuerit, vel aequalis: pragmatica sanctione super hoc promulgata.

CAP. II.

Permutatio rerum ecclesiasticarum facta in casu non concessa, seu non servata solemnitate iuris, est recessanda per successorem.

Ex concilio Beluacensi.

Vt commutationes rerum ecclesiasticarum, quae ab antecessore in consultum factae sunt, ab eo qui successor est, emendentur.

CAP. III.

Mancipia eccl'astica non debent permolari nisi ad libertatem, vel nisi sint fugiua. h. d. cum c. sequenti.

Ex concilio apud Silvan.]

Mancipia ecclesiastica, nisi ad libertatem, non conueniant commutari: videlicet ut mancipia, quae pro ecclesiastico homine dabantur, in ecclesia seruitutis permanerent, & ecclesiasticus homo, qui commutatur, seruitutem perpetua libertate, quod enim semel Deo consecratum est, ad humanum usum transferri non decet.

CAP. IV.

Serui ecclesiae cum propriam permolari non possunt, nec alienari, nisi sint fugiua.

Ex eodem.

In iustum videtur & impium, ut mancipia, quae fideles Deo, & sanctis eius pro remedio anime suae consecraverunt, cuiuslibet muneris mancipio, vel commutationis commercio iterum in seruitutem secularium redigantur, cum canonica auctoritas seruos tantummodo permittat distrahatur fugiuos. Et ideo ecclesiasticum nec choro summo perire caveant, ne elemosyna unius, alicuius peccatum fiat. Et est absurdum, ut ab ecclesiastica dignitate seruus discedens, humane sit obnoxius seruituti.

CAP. V.

Præbendae postea procedente permolari non possunt: Episcopus tamen potest de loco ad locum permolari permissus.

Vbianus tertius.

Quæritur an etiam ex parte tua, si commutationes fieri valeant præbendarum, cum commutatio dignitatum in Toronen. concilio fuerit interdicta: [1 & infra.] Generaliter et itaque tenes, quod commuta-

a Vid. in silvan. & in Decret. de verb. oblig. b interpellat. c Referat in conc. Meld. c. 2. tanquam ex conc. apud Beluac. Burd. d. dec. a. p. r. l. v. p. 2. c. 1. & c. 2. eod. tit. in 2. comp. d Ca. 1. eod. tit. in 2. comp. vid. notata in 6. majorit. sup. de præb. vid. Argid. Bellamer. trait. de benef. permut. e Inno.

iones præbendarum de iure fieri non possunt, quia cum pactio præmissa, quae circa spiritualia vel canonicis spiritualibus libet conariet semper fuerit.

Si autem Episcopus causam impetuerit in ecclesia, cite poterit de uno loco ad alium transire, praeterquam ut quæ uni loco minus sunt utiles, aliis se vitare solius exercere.

[1 Si quis enim quendam qui præbendam sine ratione, et sine iusticiam, ut maiorem præbendam obtineret, vel ex parte maiorem pecunie consequatur, quod quidem ammittit de iure & firmissime proculdubio continet permutari.]

CAP. VI.

Ecclesia sine proprietate possunt ad usum permolari, & si pro maiori utilitate eorum suppleri.

Clemens tertius.

Ad quaestiones a solvendis, & infra. Innotuit quod ex litteris tuis, quod duo conventuales ecclesiae in tua diocesi constitutas, quarum utraq; permolari habet ecclesiam cum possessionibus in eadem vicinia viciniam. Illis autem desiderantibus permutari eam illatum, altera respectu meliorum permutationis abundet, & ideo sibi potest adici certam summam pecunie numerate, ut sic ad æqualem permutationem valeant pervenire, utrum possit id licite fieri, & quomodo bitatum: [1 & infra.] Respondimus, quod licet in illis & parochialibus ecclesiis per se quædam canonice libent, & in permutatione possessionum per se non prohibentur, si altera ratione possessionum alteram excederet, pecuniam posse refundi: de ipsarum permutatione ad invicem, prout visum fuerit expectare: vobis tamen pecuniam quantitate poterit contrarius permutationem fieri, sic tamen a, quod illi contentus recipere quædam miscantur.

[1 Quam ob causam sed. April. c. v. v. v. v. Læo sup. de discretis in usufructum inquirere vultis patentes, quæ per articulo sit agendum: nihilominus una præbenda.

CAP. VII.

Beneficia sua per datus, quæ ex propria permutatione obtinentur Innocentius III. Sicut in archidiaconatu.

Cum olim & magister S. & R. Archidiaconus in permutationem ad invicem commutasset: [1 & infra.] Sed et prædictus magister ab initio scilicet fuerat permutationem confessus, idem tamen R. cum indicibus permutationem confessus, quod ipse praepositorum sine ratione, proponens, quod ipse per permutationem præbendam qualibet resignavit, & post resignationem præbendam sibi archidiaconatum fuerat affectus: [2 & infra.] Ergo archidiaconus constaret, quod ipse suam permutationem publicè consensum; prædictus autem magister in permutatione errorum: & hunc praepositorum, & archidiaconu curamimus solitari super hoc de iudicibus contra eos sententiam profertentes.

[1 Magister rursus ad eum causam super hoc habet per seon. Episcopus dicitur de iudicandem. Causa ad eum per seon. rursus per seon. p. r. l. v. p. 2. c. 1. & c. 2. eod. tit. in 2. comp. procederet, et tunc ipsi de iudicibus. Ab hac causa dicitur dicitur ad iudicandem: verum cum per seon. rursus non fuisse a delegatis parte ipsi in causa prædicta, per seon. rursus si vestra consensu præsentari, & eadem sententiam in nobis, & c.]

[2 Licet magister ipse proponeret ex iure, & ipse dicitur de permutatione tractasse, & commutasse per seon. rursus, f. n. Eduen. Episcopo quædam rationes præbendarum supradictus B. delegati rursus non legimus, per seon. rursus. a C. 2. eod. tit. in 2. comp. b per permutationem, & c. d. al. ita sic tamen quod contractibus negotiorum, & c. miscantur. e Can. eod. tit. in 2. comp. f. per permutationem, & c. mutacione assensum.